

Glasba.

Mladinski glasi. — Uglasbil P. Angelik Hribar. (Ponatis iz „Angeljčka“). I. zvezek. Mladinske pesmi J. Stritarja. (S slikami.) — II. zvezek. Pesmi cerkvene in svetne. (Čveteroglasno). V Ljubljani 1901. Založilo društvo „Pripravniki dom“. Tiskala „Katoliška tiskarna“. — Cena vsakemu zvezku je 40 h. — Vsak mladino ljub gotovo z veseljem pozdravlja to zbirko. Vsega ima ta zbirka dovolj: pesmi veselih, nagajivih, krepkih, resnih, tolažljivih in zraven še prijetnih cerkvenih, pesmi, ki izražajo vse, kar more prevevati preprosto otroško srce. — I. zvezek obsega izključno pesmice v prijetnem, lepo izpeljanem dvoglasnem stavku, II. zvezek pa čveteroglasne svetne in cerkvene v sicer preprostem, gladko-tekočem stavku, kakršnega zahtevajo pesmi otroškega značaja. Človeku se zdi, ko pregleduje te skladbice, kakor da bi hodil po bujnocvetočem pomladnem vrtu, obsejanem z najrazličnejšimi cvetkami. Nekatere so krasne, da postoji pri njih, druge sicer nimajo tako krasotnega nakita, a širijo prijetno vonjavo, tretje pa so le bolj zato, da delajo drugim nekako ozadje. Tudi v teh zbirkah je nekaj pesmic, ki jih diči lepa zunanja oblika, druge pa so sicer nekoliko preprosteje opravljene, a nam tudi ugajajo, ker tako dobro izražajo čuvstvovanje otroške duše. Nekaj malega je pa tudi takih, ki same na sebi niso morda slabe, a v zbirki se nam zdé le bolj zaradi števila. To pa zlasti zato, ker imajo ali motive, ki so v zbirki tualitam že boljše obde-

lani, ali ker imajo vsled navadnih, vsakdanjih motivov nekak stereotipen izraz. Seveda se je bilo temu izvečine težko izogniti, ker je besedilo tuintam skoraj brez vsakega liričnega tona. Vendar pa ta mali nedostatek zbirke kar take ne kazí, ker je v zbirki dobrih pesmic na izbiro. Zato želimo, da bi se ti „Mladinski glasi“ glasili povsod iz svežih otroških grl in da bi odmevali od vseh krajev naše domovine. *Fr. K.*

Skladbe. 1. Samospevi s klavirjem. Zložil Hrabroslav Volarič. Založila Franja Volaričeva. Izdal Josip Čerin. Cena 3 K. — Rajni skladatelj Volarič je bil nežnočuten glasbenik, ki je zložil mnogo pesmi resnega in šaljivega značaja. Prehitela ga je smrt, da ni mogel sam izdati svojih skladb. Zato jih izdaja njegova vdova, a prireja jih za tisk g. Čerin. Moderni glasbenik bi rekel, da so te skladbe starikave in šablonske. Oni, ki so obsodili Nedvêdove samospeve, ne bi bili zadovoljni niti z Volaričem, ker je zlagal v istem slogu. A odrekati se ne more tem samospévom, da imajo v sebi mnogo pristnega, domačega čutila in da je v njih neskaljen izraz naivnega duha. Takí sta n. pr. „Dekliška tožba“ in „Ne žaluj!“ Volarič si izbere vedno enostaven napev, ki ga vodi skozi vso pesem, da jo melodično zaokroži. Globljih misli ne išče, tudi spremljevanje enostavno prilaga enostavnemu napevu. Za koncertno dvorano niso zložene te pesmi, a v domačem krogu se dobro pojó. *E. L.*

To in ono.

Prešernov sonetni venec je v gladkem nemškem prevodu izdal g. Anton Funtek in je čisti dohodek lične knjižice namenil Prešernovemu spomeniku v Ljubljani. O tem prevodu izpregovorimo več prihodnjič.

„*Glasbena Matica*“ v Ljubljani je priredila dne 9 sušca III. koncert v tej sezoni. Tudi pri tem koncertu se je odlikoval izvrstni zbor, ki je dovršeno proizvajal Iv. pl. Zajca „Dolazak Hrvata“ in Wagnerjeva krasna zbor s spremljevanjem orkestra: „Presrečen sem“ in „Pozdrav vesel dvorani“. G. operni pevec Tit Olzewski je pel dve novi pesmi gospoda dr. Gojmira Kreka: „Misli“ in „Zaprta so njena okenca...“ To sta moderni skladbi, ki imata pač posamezne jako fine stavke, ki pa v celoti zbujata

le ono nemirno in nedoločeno čuvstvo ki je lastno, novemu secesionizmu. Posebnost tega večera je bila virtuoziinja na harfi gospa Jelena Klíčka-Nebešká, ki je s svojo precizno, res umetniško igro očarala občinstvo. Bil je to res izreden užitek, ker se tako dovršeno sviranje na harfo redko sliši v koncertnih dvorana.

Stjepan Ivičević. Dne 24. prosinca je preteklo sto let, kar je bil rojen v Drveniku pri Makarski hrvaški pesnik Stjepan Ivičević. Kot pesnik je deloval v dobi pred preporodom hrvaške književnosti. Ko je izšla prva številka „Danice Hirske“, se je oklenil Ivičević Gaja in mu poslal več pesmi za ta list. V njegovi zapuščini se je našlo precejšnje število izvirnih in preloženih pesmi. Bil je eden prvih